

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 07/28509 en 07/28508 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Haarlem, van 31 juli 2007 in het gedingen tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 13 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 31 juli 2007, verzonden op 1 augustus 2007, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem (hierna: de voorzieningenrechter), voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 8 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 16 augustus 2007 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de grieven klaagt de staatssecretaris dat, samengevat weergegeven, de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat hij zich niet zonder nadere motivering op het standpunt heeft kunnen stellen dat de vermoedens die de vreemdeling aan de door haar gestelde feiten ontleent over hetgeen haar bij terugkeer in het land van herkomst te wachten staat, ongeloofwaardig zijn. De staatssecretaris betoogt dat de voorzieningenrechter aldus daarbij het in deze voor de rechter geldende toetsingskader niet in acht heeft genomen, er aan voorbij is gegaan dat de vreemdeling haar vermoedens niet nader heeft geconcretiseerd of onderbouwd en heeft miskend dat uit het algemeen ambtsbericht van 17 mei 2004 over Kameroen niet valt af te leiden dat de autoriteiten van dat land geen bescherming kunnen of willen bieden.

2.2. Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen, indien een vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op feiten en omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

Het is derhalve aan de desbetreffende vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover de staatssecretaris aannemelijk te maken.

2.2.1. De beoordeling door de staatssecretaris van de door de vreemdeling gestelde en met bewijsmateriaal gestaafde feiten en omstandigheden dient

door de rechter overeenkomstig de uitgangspunten van het bestuursrechtelijke bewijsrecht te worden getoetst.

2.2.2. Veelal is een asielzoeker niet in staat en kan redelijkerwijs ook niet van hem worden gevergd zijn relaas met afdoende bewijsmateriaal te staven. Om die asielzoeker tegemoet te komen en toch een adequate beoordeling van de aanvraag in het licht van de toepasselijke wettelijke voorschriften te kunnen verrichten, pleegt de staatssecretaris blijkens het gestelde in paragrafen C14/2, C14/3.2 en C14/3.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000 het relaas en de daarin gestelde feiten en omstandigheden voor waar aan te nemen, indien de asielzoeker alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Bovendien is voor die tegemoetkoming vereist dat zich geen van de in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, van de Vw 2000 opgesomde omstandigheden die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van de asielzoeker voordoet.

Wordt aan dat laatste vereiste niet voldaan, dan mogen ingevolge artikel 31 van de Vw 2000, mede gelet op de geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling (MvT, p. 40/41) en volgens de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels, in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

2.2.3. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer in de uitspraak van 27 januari 2003 in zaak no. 200206297/1; AB 2003, 286), komt de staatssecretaris bij de toepassing van voormeld beleid in een concreet geval beoordelingsruimte toe. De staatssecretaris beoordeelt de geloofwaardigheid van het asielrelaas op basis van uitvoerige gehoren en van vergelijking van het relaas met al datgene, wat hij over de situatie in het land van herkomst weet uit ambtsberichten en andere objectieve bronnen en wat hij eerder heeft onderzocht en overwogen naar aanleiding van de gehoren van andere asielzoekers in een vergelijkbare situatie. Dit overzicht stelt hem in staat die beoordeling vergelijkenderwijs en aldus geobjectiveerd te verrichten. Het op deze wijze beoordelen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas door de staatssecretaris brengt met zich dat de rechter die beoordeling terughoudend zal dienen te toetsen.

Het vorenstaande geldt evenzeer voor de beoordeling door de staatssecretaris van het realiteitsgehalte van de niet gestaafde vermoedens.

2.2.4. Ook indien de staatssecretaris van oordeel is dat het asielrelaas op onderdelen aannemelijk gemaakt dan wel geloofwaardig is, zal de rechter het oordeel van de staatssecretaris over de geloofwaardigheid van de andere onderdelen van dat relaas en de conclusies die de staatssecretaris daaraan verbindt voor de geloofwaardigheid van de op dat relaas gebaseerde vrees voor vervolging terughoudend dienen te toetsen.

2.2.5. De terughoudende toetsing laat onverlet dat de rechter de besluitvorming die tot het oordeel over de geloofwaardigheid van het asielrelaas of onderdelen daarvan heeft geleid, aan de eisen die het recht

daaraan stelt, met name wat betreft de zorgvuldigheid en kenbaarheid van de motivering, moet toetsen, maar staat er aan in de weg dat de rechter bij die toetsing het eigen oordeel inzake de geloofwaardigheid in plaats stelt van dat van de staatssecretaris.

2.2.6. Voor zover de staatssecretaris van oordeel is dat de door de asielzoeker gestelde feiten en omstandigheden aannemelijk gemaakt of geloofwaardig zijn en de daaraan ontleende vermoedens over wat hem bij terugkeer te wachten staat plausibel zijn, is vervolgens voor een terughoudende toets geen plaats, waar het de beoordeling van de zwaarwegendheid van het relaas betreft.

2.3. In het besluit van 13 juli 2007 en het voornemen daartoe acht de staatssecretaris het ongeloofwaardig dat de vreemdeling bij terugkeer in het land van herkomst niet door de autoriteiten kan worden beschermd tegen de vrouwenhandelaar die haar tegen haar wil heeft vastgehouden, omdat deze een invloedrijk persoon zou zijn. Daaraan heeft de staatssecretaris ten grondslag gelegd dat de vreemdeling haar stelling dat deze persoon invloedrijk is, niet nader heeft geconcretiseerd en dat uit het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van mei 2004 blijkt dat mensenhandel in Kameroen is verboden en dat daarvoor een gevangenisstraf van 15 tot 20 jaar kan worden opgelegd. Gelet hierop heeft de staatssecretaris in redelijkheid ongeloofwaardig kunnen achten dat de vreemdeling niet voor bescherming in aanmerking kan komen. De voorzieningenrechter heeft derhalve ten onrechte overwogen dat het besluit van 13 juli 2007 ondeugdelijk is gemotiveerd.

De grieven slagen.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. De Afdeling zal de zaak met toepassing van artikel 44, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wet op de Raad van State naar de rechtbank terugwijzen om te worden behandeld en beslist met inachtneming van hetgeen hiervoor is overwogen.

2.5. De Afdeling zal de proceskosten in hoger beroep vaststellen. De rechtbank dient omtrent de vergoeding van deze kosten te beslissen.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 31 juli 2007 in de zaak no. AWB 07/28508;
- III. wijst de zaak naar de rechtbank terug;
- IV. stelt de door de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep gemaakte kosten vast op een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweeëntwintig euro), en bepaalt dat de rechtbank beslist omtrent de vergoeding van deze kosten.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. R. van der Spoel, Leden, in tegenwoordigheid van mr. P.A.M.J. Graat, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

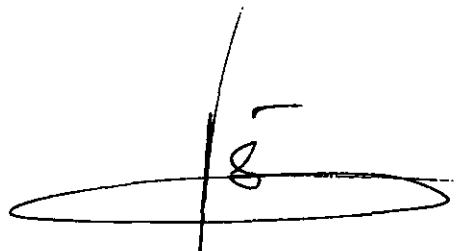
w.g. Graat
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 september 2007

307.

Verzonden: 12 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal stroke across it, and a small 'e' or similar mark to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

II

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 07 / 28509 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 28508 (beroep)
AWB 07 / 28510 (vrijheidsontneming)

IND lokatie:	AC Schiphol		
Dossiernr:	070000001		
U/LAD ontvangstdatum:			
Briefnr:			
IND ontvangst datum:	- 1. AUG 2007		
Registratie in INDIS	naam mdu:	datum:	unit:
Invoer	naam mdu:	datum:	unit:

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken en de
voorzieningsrechter van 31 juli 2007

in de zaak van:

geboren op [] van Kameroense nationaliteit, verblijvende in het
Uitzetecentrum Schiphol-Oost,
verzoekster,
gemachtigde, tevens raadvrouw: mr. J.A. Younge, advocaat te Amsterdam,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. R.A.B. van Steijn, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Verzoekster heeft op 8 juli 2007 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning ariel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 13 juli 2007 afgewezen. Verzoekster heeft tegen het besluit op 13 juli 2007 beroep ingesteld.
- 1.2 Verzoekster heeft op 13 juli 2007 gevraagd een voorlopige voorziening te treffen. Zij verzoekt verweerder te verbieden haar uit te zetten voordat de rechtbank op het beroep heeft beslist.
- 1.3 De ambtenaar belast met de grensbewaking heeft op 8 juli 2007 aan verzoekster op grond van artikel 3 Vreemdelingenwet 2000 (Vw) de toegang tot Nederland geweigerd en bij besluit van diezelfde datum aan haar op grond van artikel 6, eerste en tweede lid, Vw een vrijheidsontnemende maatregel opgelegd. Verweerder heeft bij het besluit op de asielaanvraag de vrijheidsontnemende maatregel voortgezet. Verzoekster heeft op 13 juli 2007 beroep ingesteld tegen de oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel en verzoekt om schadevergoeding toe te kennen.

zaaknummer: AWB 07 / 28509 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 28508 (beroep)
AWB 07 / 28510 (vrijheidsontneming)

2

- 1.4 De openbare behandeling van de geschillen heeft plaatsgevonden op 24 juli 2007. Verzoekster is in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

Het verzoek om een voorlopige voorziening

- 2.1 Indien tegen een besluit beroep is ingesteld, kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
- 2.2 Ingevolge artikel 8:86, eerste lid, Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. Er bestaat in dit geval aanleiding om van deze bevoegdheid gebruik te maken.
- 2.3 In de hoofdzaak toetst de voorzieningenrechter het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.4 De aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is afgewezen in het kader van de zogenoemde aanmeldcentrumprocedure (ac-procedure). Een aanvraag kan in dat kader worden afgewezen, indien dit zonder schending van eisen van zorgvuldigheid binnen 48 proces-uren kan geschieden.
- 2.5 Een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd kan worden verleend op de in artikel 29 Vw genoemde gronden.
- 2.6 Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.
- 2.7 Verzoekster heeft ter onderbouwing van haar aanvraag het volgende aangevoerd. Verzoekster is medio 2005 in contact gekomen met (hierna de verzoekster een baam in Europa als huishoudster bij rijke mensen in het vooruitzicht stelde. Nadat verzoekster omstreeks juni 2007 hiermee ingestemd had, is verzoekster door in een huis opgesloten in Donala waar verzoekster door verschillende mannen seksueel is misbruikt en waar zij is bedreigd en geïsoleerd door Verzoekster is op 2 juli 2007 onder begeleiding van naar België gereisd. Op 6 juli 2007 is verzoekster alleen via Nederland naar Canada gereisd, alwaar zij is teruggestuurd naar Nederland omdat haar paspoort vals was.
- 2.8 Verweerder heeft het bestreden besluit – samengevat en voor zover hier van belang – doen steunen op de volgende overwegingen. Verweerder gaat uit van het door verzoekster gepresenteerde feitencomplex maar acht de door verzoekster aan de feiten

zaaknummer: AWB 07 / 28509 (voorlopige voorziening)

AWB 07 / 28508 (beroep)

AWB 07 / 28510 (vrijheidsontneming)

3

ontleende gesalde vrees niet geloofwaardig. Verzoekster komt niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29 Vw.

- 2.9 In beroep heeft verzoekster zich – samengevat en voor zover hier van belang – op het volgende standpunt gesteld. Verzoekster kan zich niet zelfstandig tot de korpschef wenden om aangifte te doen van vrouwenhandel, aangezien verzoekster gedetineerd is zodat zij volledig afhankelijk is van verweerder die daartoe aan de Korpschef een aanwijzing dient te geven, hetgeen verweerder voor alsnog heeft nagelaten. Aangezien verzoekster van haar vrijheid was beroofd, heeft verzoekster zich niet voor bescherming kunnen wenden tot de Kameroense autoriteiten. Nu een invloedrijke man is en uit onder andere de algemene ambtsberichten van de minister van Buitenlandse Zaken over Kameroen blijkt dat de Kameroense autoriteiten berucht zijn vanwege het bestaan van corruptie op alle niveaus, is het aannemelijk dat de Kameroense autoriteiten niet zullen vervolgen. Verweerder heeft zich ten onrechte slechts beroepen op het bestaan van de wettelijke bepalingen in de Kameroense strafwetgeving, zonder te onderzoeken in hoeverre in de praktijk vervolging plaatsvindt van handel in vrouwen en kinderen.

De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

- 2.10 Ten aanzien van de stelling van verzoekster dat zij niet in de gelegenheid is geweest om aangifte te doen van vrouwenhandel in het kader van hoofdstuk B9 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc), overweegt de voorzieningenrechter als volgt. Het feit dat de Koninklijke Marechaussee (Kmar) geweigerd heeft de aangifte van verzoekster op te nemen, staat er niet aan in de weg dat verzoekster zich alsnog, met een beroep op paragraaf B9/2 sub 5 Vc en de brief van het college van procureurs-generaal van 28 november 2006 met als onderwerp 'Aanbeveling nationale ombudsman inzake het opnemen van aangiften bij mensenhandel', tot de korpschef wendt met de mededeling dat zij aangifte wenst te doen. Zoals reeds eerder overwogen door deze rechtbank en deze nevenzittingsplaats in haar uitspraak van 18 juli 2006 (AWB 06/32049 en 06/32046) staat een eventuele B9 procedure, zoals beschreven in de Vc, de afhandeling van het asielverzoek op een aanmeldcentrum niet in de weg, nu deze regeling toeziet op opschorting van de verwijdering.
- 2.11 Ten aanzien van de asielaanvraag van verzoekster heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat de door verzoekster gestelde feiten wel geloofwaardig zijn maar dat de aan die feiten ontleende vrees niet geloofwaardig is. De voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat de door verzoekster gestelde problemen geen raakvlak hebben met het Vluchtelingenverdrag, welk standpunt door verzoekster niet is betwist. Verweerder heeft verzoekster dan ook op goede gronden een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw geweigerd.
- 2.12 Bij de beoordeling van de vraag of verzoekster in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw heeft verweerder het aan de feiten ontleende vermoeden dat een invloedrijke man is en dat verzoekster niet de bescherming van de autoriteiten van Kameroen heeft kunnen of zal kunnen krijgen tegen de problemen met niet geloofwaardig geacht.

zaaknummer: AWB 07 / 28509 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 28508 (beroep)
AWB 07 / 28510 (vrijheidsontneming)

4

- 2.13 De voorzieningenrechter kan verweerder zonder nadere motivering niet in voornoemd standpunt volgen.
- 2.14 In de van haar afgenomen gehoren heeft verzoekster onder meer verklaard dat een zakenman is, dat zij gedwongen in een groot huis heeft verbleven waar hij de beschikking over had, dat hij voor haar een vals paspoort heeft geregeld en hij op het vliegveld alles geregeld heeft. Voorts heeft zij verklaard dat zij aan één van de mannen die in het grote huis naar haar toekwam op hulp gevraagd heeft, maar deze persoon niets tegen durfde te ondernemen omdat die een gevaarlijk man is. In het licht van deze, door verweerder geloofwaardig geachte feiten kan verweerder niet zonder nadere motivering gevolgd worden in zijn standpunt dat niet geloofwaardig is dat Massock een invloedrijk man is.
- 2.15 Verzoekster heeft voorts verklaard dat zij in door is vastgehouden in een huis. Niet valt in te zien hoe zij in deze omstandigheid de autoriteiten om bescherming had kunnen vragen, zoals door verweerder gesteld.
- 2.16 Verweerder kan evenmin zonder nadere motivering gevolgd worden in zijn ter zitting ingenomen standpunt dat verzoekster op de luchthaven de hulp van de autoriteiten had kunnen inroepen. Verzoekster heeft in het nader gehoor verklaard dat zij door gedwongen werd om naar Europa te gaan en er geen middelen waren om in contact te komen met wie dan ook. Deze verklaringen sluiten aan bij hetgeen overigens door verzoekster is verklaard over de omstandigheden waarin zij verkeerd heeft. Gewezen wordt op haar verklaringen over het onder toepassing van geweld en bedreiging met de dood ondergaan van seks met verschillende mannen alsmede op haar verklaringen over de gang van zaken op het vliegveld. Uit het bestreden besluit blijkt niet dat verweerder zich rekenschap heeft gegeven van de dwangpositie waarin verzoekster verkeerde.
- 2.17 Ten aanzien van het standpunt van verweerder dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat de Kameroense autoriteiten haar bij terugkeer geen bescherming kunnen of willen bieden tegen de problemen met overweegt de voorzieningenrechter als volgt.
- 2.18 Verweerder heeft daartoe verwezen naar het algemene ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 17 mei 2004, waarin is vermeld dat in het wetboek van strafrecht van Kameroen is opgenomen dat mensenhandel verboden is. Deze motivering volstaat naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet. Uit de enkele strafbaarstelling van mensenhandel kan immers geenszins worden afgeleid dat daders van mensenhandel daadwerkelijk strafrechtelijk worden vervolgd dan wel dat slachtoffers van mensenhandel bescherming wordt geboden.
- 2.19 Het voorsz. leidt tot de conclusie dat het bestreden besluit ondeugdelijk is gemotiveerd.
- 2.20 Verweerder heeft de aanvraag niet binnen het kader van de ao-procedure kunnen afdoen.
- 2.21 Aan de overige gronden komt de voorzieningenrechter niet toe.

zaaknummer: AWB 07 / 28509 (voorlopige voorziening)

AWB 07 / 28508 (beroep)

AWB 07 / 28510 (vrijheidsontnemende maatregel)

5

- 2.22 De voorzieningenrechter zal het beroep gegrond verklaren. Het bestreden besluit is in strijd met artikel 3:46 Awb.
- 2.23 De voorzieningenrechter zal het bestreden besluit vernietigen en verweerder opdragen een nieuw besluit te nemen.
- 2.24 Nu in de hoofdzaak wordt beslist, zal de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening afwijzen.
- 2.25 De voorzieningenrechter zal met toepassing van artikel 8:75, eerste en derde lid, Awb verweerder veroordelen in de kosten die verzoeker heeft gemaakt en de rechtspersoon aanwijzen die de kosten moet vergoeden. De kosten zijn ingevolge het Besluit proceskosten bestuursrecht € 644,- in verband met het verzoek om voorlopige voorziening (1 punt voor het verzoekschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, wegingsfactor 1) en € 322,- in verband met het beroep (1 punt voor het beroepschrift, wegingsfactor 1).

Het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel

- 2.26 Ingevolge artikel 5, eerste lid, Vw dient een vreemdeling aan wie de toegang tot Nederland is geweigerd Nederland onmiddellijk te verlaten, met inachtneming van de aanwijzingen welke hem daartoe door de ambtenaar belast met de grensbewaking zijn gegeven. Ingevolge artikel 5, derde lid, Vw geldt deze verplichting niet, indien de vreemdeling een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd heeft ingediend en daarop nog niet is beslist.
- 2.27 Ingevolge artikel 6, eerste en tweede lid, Vw kan de vreemdeling aan wie toegang tot Nederland is geweigerd worden verplicht zich op te houden in een door de ambtenaar belast met de grensbewaking aangewezen ruimte of plaats die is beveiligd tegen ongeoorloofd vertrek.
- 2.28 In hoofdstuk C3/12.3.3.2 Vc heeft verweerder beleidsregels over de toepassing van deze bepaling vastgesteld. Als regel geldt dat geen (verdere) toepassing van artikel 6, eerste en tweede lid, Vw zal plaatsvinden indien er geen zicht meer is op de omstandigheid dat de vreemdeling na afloop van zijn procedure kan voldoen aan de vertrekplicht van artikel 5 Vw. Indien een beroep tegen de afwijzing van de asielaanvraag gegrond wordt verklaard zal verweerder bezien of dit aanleiding vormt de vrijheidsontnemende maatregel op te heffen.

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.29 Omdat aan verzoekster de toegang tot Nederland is geweigerd, is de grond voor het opleggen van de vrijheidsontnemende maatregel niet vervallen. Verweerder zal moeten bezien of de gegrondverklaring in de hoofdzaak aanleiding is om de vrijheidsontnemende maatregel niet verder toe te passen. Gesteld noch gebleken is dat verweerder niet anders zal kunnen beslissen dan de maatregel op te heffen.
- 2.30 De rechtbank ziet daarnaast geen grond voor het oordeel dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met de Vw dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is.

zaaknummer: AWB 07/28509 (voorlopige voorziening)
AWB 07/28508 (beroep)
AWB 07/28510 (vrijheidsontnemings)

6

- 2.31 De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren.
- 2.32 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte kosten.

3. Beslissing

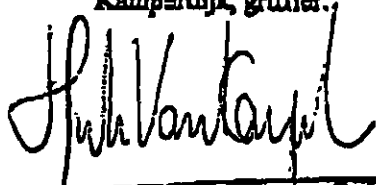
De voorzieningenrechter:

- 3.1 verklaart het beroep gegrond;
- 3.2 vernietigt het bestreden besluit;
- 3.3 draagt verweerder op een nieuw besluit te nemen op de aanvraag van verzoekster met inachtneming van deze uitspraak;
- 3.4 wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;
- 3.5 veroordeelt verweerder in de kosten in verband met het verzoek om een voorlopige voorziening ad € 644,- en in verband met het beroep ad € 322,- en draagt de Staat der Nederlanden op deze kosten aan verzoekster te voldoen.

De rechtbank:

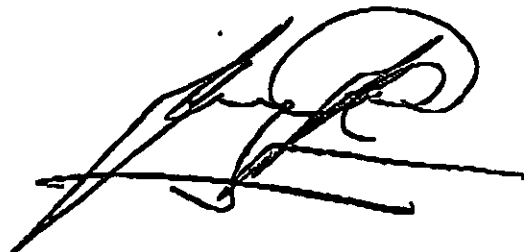
- 3.6 verklaart het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. H.C. Greeuw, rechter, tevens voorzieningenrechter, en op 31 juli 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. H. van Kampen, griffier.

Afschrift verzonden op: 01 AUG. 2007

Coll:

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak, voor zover deze het beroep tegen het besluit tot afwijzing van de asielaanvraag, het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel en het verzoek om toekoming van schadevergoeding betreft, hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen een week na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak. Tegen deze uitspraak staat, voor zover deze de voorlopige voorziening betreft, geen hoger beroep open.

Voor aansluitend afschrift.

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
4998	B - 8 AUG 2007
ZAAKNR. 200705637-1	
AAN: V2	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Postadres: Postbus 30120, 2500 GC Den Haag

Telefoon 070 7794901
Fax 070 7795534

Aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

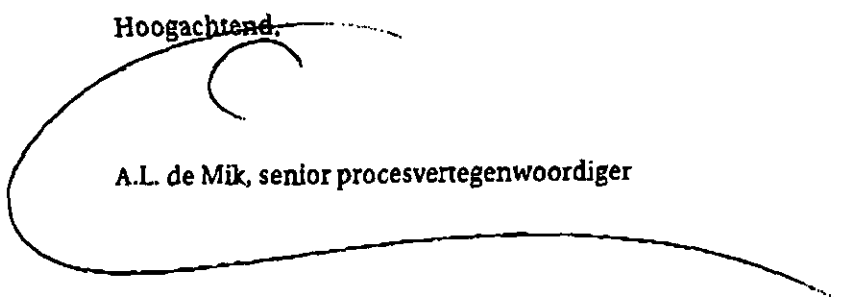
Onderdeel	Proces Procesvertegenwoordiging
Contactpersoon	Vestiging Den Haag
Doorkiesnummer(s)	mr. R.A.B. van Steijn
Datum	070 779 4172
Ons kenmerk	8 augustus 2007
Uw kenmerk	0707.08.0001
Bijlage(n)	2
Onderwerp	Hoger beroep Staatssecretaris van Justitie
	Inzake

Hierbij ontvangt u het hoger beroepschrift tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Haarlem van 31 juli 2007, verzonden op 1 augustus 2007, met kenmerk AWB 07/28508.

De machtiging tot het instellen van het hoger beroep is bijgevoegd.

Voor zover griffiegelden verschuldigd zijn machtig ik u deze van de bij u lopende rekening-courant van de Immigratie- en Naturalisatiedienst af te schrijven.

Hoogachtend,

A.L. de Mik, senior procesvertegenwoordiger

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN

- 8 AUG 2007

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD: PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage,
appellant,
gemachtigde: mr. A.L. de Mik
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
zittinghoudende te Haarlem
van 31 juli 2007
met kenmerk AWB 07/28508

Inzake:

met kenmerk 0707.08.0001,
aan te duiden als verweerder,
gemachtigde: mr. J.A. Younge,
advocaat te Amsterdam

Proces
Procesvertegenwoordiging

Bordewijklaan 62
2591 XR Den Haag

Postbus 30120
2500 GC Den Haag

mr. R.A.B. van Steijn
070 779 4172

1 Inleiding

De Staatssecretaris van Justitie komt in hoger beroep van de uitspraak van voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Haarlem, van 31 juli 2007, verzonden op 1 augustus 2007, met kenmerk AWB 07/28508 (*productie 1*), in welke zaak de voorzieningenrechter het beroep tegen de beschikking van 13 juli 2007 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 8 juli 2007 heeft verweerder een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, van de Vw 2000 ingediend.
- 2.2 Bij besluit van 13 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie deze aanvraag afgewezen.
- 2.3 Bij de thans bestreden uitspraak heeft de voorzieningenrechter het door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grieven

Grief 1

- 3.1 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.14 op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

"(...) In het licht van deze, door verweerder geloofwaardig geachte feiten kan verweerder niet zonder nadere motivering gevolgd worden in zijn standpunt dat niet geloofwaardig is dat een invloedrijk man is."

Grief 2

- 3.2 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.16 op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

"Verweerder kan evenmin zonder nadere motivering gevolgd worden in zijn ter zitting ingenomen standpunt dat verzoekster op de luchthaven de hulp van de autoriteiten had kunnen inroepen. (...) Uit het bestreden besluit blijkt niet dat verweerder zich rekenschap heeft gegeven van de dwangpositie waarin verzoekster verkeerde."

Grief 3

- 3.3 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.18 op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

"Verweerder heeft daartoe verwezen naar het algemene ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 17 mei 2004, waarin is vermeld dat in het wetboek van strafrecht van Kameroen is opgenomen dat mensenhandel verboden is. Deze motivering volstaat naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet. Uit de enkele strafbaarstelling van mensenhandel kan immers geenszins worden afgeleid dat daders van mensenhandel

daadwerkelijk strafrechtelijk worden vervolgd dan wel dat slachtoffers van mensenhandel bescherming wordt geboden."

- 3.4 Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de voorzieningenrechter berusten de rechtsoverwegingen 2.13, 2.19 tot en met 2.23 op pagina 4 en rechtsoverweging 2.25 op pagina 5. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grieven

Ad grief 1

- 4.1 De Staatssecretaris merkt op dat de voorzieningenrechter in de uitspraak van 31 juli 2007 geen overweging heeft gewijd aan artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f van de Vw. Uit de bestreden uitspraak kan niet worden opgemaakt dat de voorzieningenrechter het juiste toetsingskader heeft aangelegd. Reeds hierom komt de uitspraak voor vernietiging in aanmerking.
- 4.2 Voor zover uw Afdeling van oordeel is dat de voorzieningenrechter in de bestreden uitspraak van een juist toetsingskader is uitgegaan, wijst de Staatssecretaris op het volgende.
- 4.3 Daar waar de voorzieningenrechter heeft overwogen dat, gezien de door verweerder geloofwaardig geachte feiten, verweerder niet zonder nadere motivering kan worden gevolgd in de stelling dat niet geloofwaardig is dat een invloedrijk man is, heeft de voorzieningenrechter het volgende miskend.
- 4.4 Uit onder meer de uitspraak van uw Afdeling van 27 januari 2003 volgt dat de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de asielzoeker naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van de Staatssecretaris behoort en dat die beoordeling slechts terughoudend door de rechter getoetst kan worden

Zie:

- AbRS, 27 januari 2003, nr. 200206297/1, AB 2003/286.

Vervolgens blijkt onder meer uit de uitspraak van uw Afdeling van 29 juni 2005 dat het vorenstaande evenzeer geldt voor de beoordeling van het realiteitsgehalte van de door de asielzoeker aan die gestelde feiten ontleende vermoedens over wat hem als gevolg daarvan bij terugkeer aan behandeling te wachten staat.

Zie:

- AbRS, 29 juni 2005, nr. 200500697/1 (productie 2).

- 4.5 Uit het voorgaande kan worden afgeleid dat van verweerder verwacht mag worden dat de gestelde vermoedens op enige wijze worden gestaafd. De omstandigheid dat de Staatssecretaris de door de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.14 aangehaalde omstandigheden geloofwaardig heeft geacht, betekent niet dat de Staatssecretaris zich niet in redelijkheid op het standpunt kan stellen dat de door verweerder gestelde vermoedens over invloed van ongelooftwaardig zijn te achten.

Zie ook:

- AbRS, 19 december 2005, nr. 200507012/1, JV 2006/47.

- 4.6 Verweerder heeft het asielrelaas enkel gestaafd met speculaties en op vermoedens gebaseerd. De Staatssecretaris heeft er betekenis aan kunnen hechten dat verweerder niet nader heeft geconcretiseerd of onderbouwd met feiten dat zij vanwege de invloed van geen bescherming kan krijgen.
- 4.7 Door te oordelen over de invloed van , heeft de voorzieningenrechter de beoordeling van de geloofwaardigheid in feite aan zich getrokken, terwijl deze beoordeling aan de Staatssecretaris is voorbehouden. De voorzieningenrechter heeft derhalve de terughoudende toets miskend.

Zie:

- *AbRS, 27 januari 2003, nr. 200206297/1, AB 2003/286.*

Ad grieven 2 en 3

- 4.8 Verweerder heeft haar vermoedens en speculaties omtrent de bescherming door de autoriteiten in het land van herkomst evenmin nader onderbouwd.
- 4.9 Van een vreemdeling mag worden verwacht dat hij, alvorens het land van herkomst te verlaten, zich tot de autoriteiten van het land van herkomst wendt om bescherming te krijgen, tenzij aannemelijk is gemaakt dat dit voor hem gevaarlijk of bij voorbaat zinloos zou zijn geweest. Het is aan verweerder om aannemelijk te maken dat het inroepen van bescherming bij de autoriteiten gevaarlijk of bij voorbaat zinloos moet worden geacht en dat deze bescherming niet kan worden verkregen.

Zie:

- *AbRS, 19 juli 2002, nr. 200202206/1, JV 2002/306*
- *AbRS, 10 maart 2003, nr. 200206106/1, JV 2003/178*
- *AbRS, 31 januari 2007, nr. 200700143/1 (productie 3).*

- 4.10 In het licht van het vorenstaande is in het besluit van 13 juli 2007 terecht tegengeworpen dat verweerder nimmer heeft geprobeerd om bescherming van de autoriteiten van haar land te verkrijgen. Ter toelichting op dit standpunt heeft de Staatssecretaris ter zitting erop kunnen wijzen dat alleen al op de luchthaven, waar immers controle zijdens de autoriteiten plaatsvindt, de bescherming van de autoriteiten kon worden ingeroepen. De door de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.16 aangehaalde omstandigheden rechtvaardigen niet de conclusie dat van verweerder niet kon worden verwacht dat zij op het vliegveld de bescherming van de autoriteiten heeft gezocht. Voorts maakt de door de voorzieningenrechter aangenomen dwangpositie waarin verweerder zou hebben verkeerd, niet dat het inroepen van bescherming gevaarlijk of bij voorbaat zinloos moet worden geacht.
- 4.11 De Staatssecretaris heeft bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van het asielrelaas tevens het algemeen ambtsbericht van 17 mei 2004 betrokken.
- 4.12 De overweging van de voorzieningenrechter dat uit het ambtsbericht de effectieve bescherming niet kan worden afgeleid, rechtvaardigt niet de conclusie dat aangenomen moet worden dat de autoriteiten in Kameroen geen bescherming kunnen of willen bieden.

Zie:

- *AbRS, 4 augustus 2006, nr. 200601298/1 (productie 4).*

- 4.13 De voorzieningenrechter heeft gelet op het voorgaande miskend dat verweerder niet aannemelijk heeft gemaakt dat de autoriteiten in het land van herkomst haar geen bescherming kunnen of willen bieden.
- 4.14 Op grond van het vorenstaande heeft de voorzieningenrechter ten onrechte overwogen dat de Staatssecretaris zich niet zonder nadere motivering in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het relaas van verweerder gelet op de daaraan ontleende vermoedens als ongeloofwaardig aangemerkt dient te worden.
- 4.15 Gelet op het al het voorgaande heeft de voorzieningenrechter het beroep ten onrechte gegrond verklaard.
5. Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van de door verweerder tegen het besluit van 13 juli 2007 ingestelde beroep.

Den Haag, 8 augustus 2007

Gemachtigde

A.L. de Mik, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Postbus 30120
2500 GC DEN HAAG
telefoon 070-779 4167
telefax 070-779 5506